

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXII.

Vydána dne 16. října 1919.

Obsah: (Čís. 541.—543.) 541. Zákon, jímž upravují se poměry státních zaměstnanců, jakož i zaměstnanců v podnicích a fondech státem spravovaných. — 542. Nařízení, kterým se zrušuje vládní nařízení ze dne 10. června 1919, č. 314 Sb. z. a n., o požadování a soupisu pohonných prostředků automobilních. — 543. Nařízení o obchodu s brambory k sázení.

Čís. 541.

Zákon ze dne 7. října 1919,

jímž upravují se poměry státních zaměstnanců, jakož i zaměstnanců v podnicích a fondech státem spravovaných.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Článek I.

§ 1.

Služné aktivních státních úředníků XI. až II. hodnostní třídy stanoví se takto:

Hodnostní třída	Platová stupnice				
	1.	2.	3.	4.	5.
	k o r u n				
II.	24000	28008			
III.	18408	20508			
IV.	16308	18408			
V.	12108	14208	16308		
VI.	9408	10308	11208	12108	
VII.	7308	8004	8700	9408	
VIII.	5808	6300	6804	7308	
IX.	4608	4908	5208	5508	5808
X.	3708	4008	4308	4608	
XI.	2808	3108	3408	3708	

Tím se částečně mění příloha a) k čl. I. zákona ze dne 19. září 1898, č. 172 ř. z., a čl. I., § 1 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z.

§ 2.

Zákonitá lhůta pro postup do vyššího stupně služného téže hodnostní třídy činí v XI., X. a IX. hodnostní třídě 2 roky, VIII. až II. hodnostní třídě 3 roky.

Tím se mění ustanovení § 50, odst. 2. zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatika).

§ 3.

Stupnice služného státních zaměstnanců náležejících do kategorie podúředníků a sluhů stanovena § 1 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 16 ř. z., se mění takto:

V platové stupnici	Pro sluhy	Pro podúředníky
	k o r u n	
1.	2100	2208
2.	2304	2400
3.	2508	2604
4.	2700	2808
5.	2904	3000
6.	3108	3204
7.	3300	3408
8.	3504	3600
9.	3708	3804
10.	3900	4008
11.	4104	4308
12.	4308	4608
13.	4500	4908

§ 4.

Postup do 2. až 10. stupně služného děje se po 2, do 11. až 13. stupně po 3, v předcházejícím stupni ztrávených, do pense započítatelných služebních letech.

Podmínkou postupu jest uspokojivý výkon služby.

Tím se mění odstavec 2., al. 1., čl. II. zákona ze dne 25. září 1908, č. 204 ř. z.

Článek II.

§ 1.

Činovní přídavky státních úředníků IV. až II. hodnostní třídy zvyšují se o 50%. Tím se částečně mění příloha b) k čl. I., zákona ze dne 19. září 1898, č. 172 ř. z., a čl. II., § 1 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z.

§ 2.

Ustanovení čl. II., § 2, odst. 1. zákona z 19. února 1907, č. 34 ř. z., mění se takto:

Státním úředníkům V. až XI. hodnostní třídy přísluší vedle služného též místní (dříve činnosti) přídavek, jenž činí:

Pro Prahu a předměstí pražská, dosud do I. třídy činnosti přídaveků náležející, 50% služného, nejvýše však 4000 K.

V ostatních místech I. třídy jakož i

v místech II. třídy 90%,
v místech III. třídy 80% a
v místech IV. třídy 70%

z částek vyplývajících pro Prahu.

§ 3.

Ustanovení čl. III., § 1 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z., mění se takto:

Do kategorie sluhů náležejícím státním zaměstnancům přísluší vedle služného též místní (dříve činnosti) přídavek, jenž činí:

Pro Prahu a předměstí pražská, patřící dosud do I. třídy činnosti přídaveků, 50% služného, nejvýše však 2000 K.

V ostatních místech I. třídy, jakož i v místech II. třídy 90%,

v místech III. třídy 80% a
v místech IV. třídy 70%

z částek vyplývajících pro Prahu.

§ 4.

Částky připadající na místní přídávky dle §§ 2 a 3 buďtež upraveny na nejbližší vyšší částky dělitelné dvanácti.

§ 5.

Do základu pro vyměření pensijních požitků civilních státních úředníků a státních zaměstnanců, patřících do kategorie podúředníků a sluhů, započítá se 50% místního přídavek pro Prahu příslušného stupně.

Tím se mění čl. II. § 3, a čl. III. § 2 zákona ze dne 19. února 1907, č. 34 ř. z.

Úředníkům IV. až II. hodnostní třídy, poživajícím činnosti přídavek, započítá se do základu pro vyměření pensijních požitků částka 3000 K.

Tím se mění § 1, odst. 2. zákona ze dne 24. května 1906, č. 105 ř. z.

Článek III.

§ 1.

Odstavec 2, § 52. zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., mění se takto:

Lhůty časového postupu jsou:

Trvání služební doby s platy	V e s k u p i n ě				
	A	B	C	D	E
	r o k ů				
XI. hodn. třídy	—	2	5	5	6
X. " "	4	4	5	6	6
IX. " "	5	6	6	8	8
VIII. " "	5	7	8	9	—
VII. " "	6	8	—	—	—

Pro úředníky u horních úřadů skupiny A, kteří s úspěchem vykonali předepsaná studia právnická a montanistická platí pro časový postup v IX. a VIII. hodnostní třídě lhůta čtyř a v VII. hodnostní třídě lhůta pěti let.

Článek IV.

§ 1.

1. Státní úředníci, na něž se vztahují ustanovení tohoto zákona a kteří byli před účinností jeho v úřad svůj dosazení a dle dosavadních předpisů dosáhli určitého stupně té které hodnostní třídy, budou přefazeni do téže hodnostní třídy a do téhož stupně podle tohoto zákona, při čemž se jim započítá doba v tomto stupni ztrávená do dalšího postupu.

Byla-li však podle dřívějších zákonů lhůta časového postupu v některé třídě delší nežli je potřebí k dosažení 3. stupně platového v této třídě, započítá se zaměstnancům služební doba, převyšující druhý stupeň, do dalšího postupu tak, jako kdyby dovršili postupovou lhůtu druhého stupně téže hodnostní třídy podle tohoto zákona.

§ 2.

Ostatní zaměstnanci státní, kteří nejsou zařazeni do hodnostních tříd, budou přefazeni do téhož stupně platového, podle tohoto zákona, v němž nyní jsou, při čemž se jim započítá doba v tomto stupni ztrávená do dalšího postupu.

Osobní starobní přídávky aktivních státních úředníků (čl. III. zákona ze dne 19. září 1898, č. 172 ř. z.) a starobní přídávky do kategorie podúředníků a sluhů náležejících státních zaměstnanců (§ 1 zákona ze dne 23. července 1919, čís. 453 Sb. z. a n.) se zrušují.

Ti zřizenci (sluhové, podúředníci), kteří již do 1. září 1919 dosáhli starobního přídavek od 200 do 400 K, zařazení budou o jeden stupeň platový dle čl. I, § 3. tohoto zákona, oni, kteří dosáhli starobního přídavek 500 až 700 K, o dva stupně výše.

Článek V.

Ustanovení článku II., dále §§ 46 a 56 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., se mění takto:

§ 1.

Čekatelé na místa úřednická obdrží v prvním roce své služby jako adjutum požitky příslušné nejnižší hodnostní třídy, nejvýše však třídy X. bez místního přídavku.

Počátkem 2. roku služebního budou čekatelé jmenováni definitivními úředníky příslušné hodnostní třídy, jestliže vyhověli zákonitým podmínkám.

§ 2.

Je-li pro dosažení této třídy úřednické předepsána odborná zkouška, obdrží od počátku druhého roku služebního plné požitky dotyčné třídy.

Vykonají-li odbornou zkoušku v předepsané lhůtě, budou jmenováni definitivními úředníky se zpětnou platností od počátku druhého roku služebního. Ti, kdož z vlastní viny zkoušky v předepsané době nevykonali, budou jmenováni teprve ode dne zkoušky beze zpětné platnosti.

Článek VI.

Čl. I., lit. b), c), d) zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., mění se takto:

Lit. b). Časový postup do požitků IX. hodnostní třídy jest vyloučen. Lhůty časového postupu činí v IX. a VIII. hodnostní třídě 5 let, v VII. hodnostní třídě 6 let.

Lit. c). Čekatelé soudcovští obdrží v prvním roce služebním slušné X. hodnostní třídy bez místního přídavku, počátkem 2. roku služebního veškeré požitky X. hodnostní třídy, od prvního dne měsíce následujícího po výkonu zkoušky soudcovské veškeré požitky IX. třídy hodnostní, jako adjutum.

Lit. d). Těm, kteří ukončíce přípravnou službu, vykonají do roka zkoušku soudcovskou, čítá se po jmenování soudci IX. hodnostní třídy do postupu do vyšších požitků doba od výkonu zkoušky soudcovské, pokud jest započítatelnou i do výslužby (§ 17 zák. o organizaci soudů).

Článek VII.

Ustanoveními o platech učitelstva na státních školách středních, obchodních, průmyslových a odborných, jakož i zemědělských, jež následují, mění se některé předpisy zákonů ze dne 19. září 1898, č. 172, 173, 174, 175 ř. z., zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z., a zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n.

§ 1.

Zatímními profesory podle tohoto zákona jest rozuměti bez rozdílu pohlaví dosavadní zatímní profesory státních škol středních a obchodních, kteří vykonali předepsanou zkoušku profesorskou (způsobilosti učitelské na středních školách).

(Změna § 1 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n.)

§ 2.

Profesory podle tohoto zákona jest rozuměti bez rozdílu pohlaví dosavadní profesory, skutečné a hlavní učitele státních škol středních, obchodních, průmyslových a odborných, jakož i středních škol zemědělských.

(Změna článku I. a § 40 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 3.

Zatímní profesori obdrží, vyhovují-li svou kvalifikací zákonitým podmínkám, v prvním roce (čekatelském) své služby požitky nejnižšího stupně X. hodnostní třídy bez místního přídavku, od počátku druhého roku služebního plné požitky X. hodnostní třídy vesměs jako adjutum.

(Změna §§ 3, 4 a 6 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n.)

§ 4.

Lhůta, kterou předpisuje § 62. zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z., pro jmenování profesorem ad personam, stanoví se na čtyři léta.

(Změna § 62 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 5.

Suplujícím profesorům přísluší jako adjutum požitky nejnižšího stupně XI. hodnostní třídy bez místního přídavku.

Suplující profesori, kteří vykonají do dvou let od svého ustanovení předepsanou zkoušku profesorskou a vyhovují svou kvalifikací zákonitým podmínkám, budou ustanoveni zatímními profesory a celá služební doba jejich se jim započítá plným rozsahem pro dosažení vyšších stupňů platových.

(Změna § 9, resp. 15 zákona ze dne 19. září 1898, č. 173 resp. 174 ř. z., a §§ 5 a 8 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n.)

§ 6.

Předpisy o zatímních a suplujících profesorech se nevztahují na učitele (vědeckých před-

mětů) státních škol průmyslových a odborných, jakož i škol zemědělských, kteří se při jmenování zařazují do X. hodnostní třídy.

Asistenti státních škol průmyslových a odborných, jakož i zemědělských, mají jako adjutum požitky nejnižšího stupně X. hodnostní třídy bez místního přídavku.

Učitelé dílenští (učitelé a dílovedoucí) státních škol průmyslových a odborných, jakož i zemědělských ustanovují se na dvě léta na smlouvu s platem nejnižšího stupně XI. hodnostní třídy s místním přídavkem. Po dvou letech mohou býti jmenováni, vyhovují-li svou kvalifikací zákonitým podmínkám, učiteli (definitivními) v XI. hodnostní třídě, při čemž se jim dosavadní služba v poměru smluvním započítává plným rozsahem pro dosažení vyšších stupňů služného.

(Změna § 1 zákona ze dne 19. září 1898, č. 175 ř. z.)

§ 7.

Profesoři (učitelé), správcové a ředitelé mají nárok na požitky (služné, místní, služební neb činovní přídavky), které podle zákonů pro státní úředníky platných odpovídají hodnostní třídě, v níž byli jmenováni, nebo jejíhož platu nabyli časovým postupem.

Kdož dokonali 60. rok věku svého a 30. rok služební, nemohou postoupiti do vyšších stupňů platových. Toto ustanovení neplatí při provádění čl. IV., § 1, a čl. IV., § 2, odst. 1.

(Změna §§ 1, 2, 3 a 6 zákona ze dne 19. září 1898, č. 173 ř. z., §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 19. září 1898, č. 174 ř. z., §§ 1, 2, 3 a 6 zákona ze dne 19. září 1898, č. 175 ř. z., §§ 8 a 13 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., a §§ 48 a 57 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 8.

Profesoři, kteří nejsou podle platných předpisů vyloučeni z toho, aby dosáhli zákonitých zvýšení služného, mají podle schematu v § 9 uvedeného nárok, aby nabyli časovým postupem těch příjmů, jež jsou podle platových schemat pro státní úředníky platných, spojeny s dalšími třídami hodnostními, jakmile v témž služebním odvětví nepřetržitě ve svém postavení jakožto profesoři skutečně ztrávili stanovenou dobu, vpočítatelnou pro zvyšování služného.

(Změna §§ 2 a 6 zákona ze dne 19. září 1898, č. 173 ř. z., §§ 2 a 5 zákona ze dne 19. září 1898, č. 174 ř. z., §§ 2 a 6 zákona ze dne 19. září 1898, č. 175 ř. z., §§ 8, 13, 19 a 20 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., a §§ 48 a 57 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 9.

Její trvání jest takto vymezeno:

Služební doba s příjmy	IX. hodn. tř.	trvá 5 roků
" " " "	VIII. " " "	5 "
" " " "	VII. " " "	5 "

(Změna § 58 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 10.

Učitelé (vědeckých předmětů) a dílenští učitelé (dílovedoucí) státních škol průmyslových a odborných, jakož i škol zemědělských, zařadují se pro další postup do té skupiny státních úředníků (B, C, D, E), do níž náležejí podle svého předběžného vzdělání.

(Změna § 1 a 6 zákona ze dne 19. září 1898, č. 175 ř. z., § 19 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., a § 58 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 11.

Profesoři (zatímní profesoři), správcové a ředitelé přeřadí se do nového schematu platového obdobně podle zásad pro státní úředníky platných.

Učitelé (vědeckých předmětů) a dílenští učitelé (dílovedoucí) státních škol průmyslových a odborných, jakož i zemědělských, zařazení do hodnostních tříd, přeřadují se z dosažených stupňů schematu dosavadního do příslušných stupňů schematu nového podle předpisů platných pro přeřazení státních úředníků.

Kdož z dílenských učitelů byli ve školní službě již 31. prosince 1913, zařadují se, vyhovují-li svou kvalifikací zákonitým podmínkám, do X. hodnostní třídy.

§ 12.

Při novém nebo opětovém dosazení do státní služby učitelské, jež podléhá tomuto zákonu, může příslušné ministerstvo za zvláštních okolností povolit, aby se započítala určitá doba pro dosažení vyšších stupňů platových a do časového postupu.

(Změna § 20 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., a § 54, odst. 1. zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 13.

Ředitelé státních škol středních, vyšších obchodních a průmyslových, jakož i středních zemědělských, imenují se v VI. hodn. třídě.

Ředitelé státních škol obchodních (dvoutřídních), odborných a nižších zemědělských, správcové (trvalí) škol středních a přednostové od-

borů státních škol průmyslových jmenují se v VII. hodnostní třídě a mohou býti povýšeni do VI. hodnostní třídy.

Správce (trvalí) škol odborných a nižších zemědělských jmenují se v VIII. hodnostní třídě.

(Změna §§ 3 a 6 zákona ze dne 19. září 1898, č. 173 ř. z., §§ 3 a 5 zákona ze dne 19. září 1898, č. 174 ř. z., a §§ 1, 2 a 3 zákona ze dne 19. září 1898, č. 175 ř. z.)

Místa zemských školních inspektorů budou systemisována v V. hodnostní třídě (změna zákonu ze dne 6. dubna 1872, č. 67 ř. z.).

§ 14.

Činovní přídavky ředitelů, správců a přednostů odborů zvyšují se o polovici.

(Změna § 3 zákonů ze dne 19. září 1898, č. 173, 174 a 175 ř. z., a § 48 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 15.

Za hodiny, převyšující maximum povinného úkolu učebního, jest poukazovati ročně tyto remunerace: Za týdenní hodinu předmětu naukového profesorům (zatímním profesorům) 300 K, suplujícím profesorům a učitelům (škol průmyslových, odborných a zemědělských) 240 K, za týdenní hodinu předmětů ostatních profesorům (zatímním profesorům a učitelům škol průmyslových, odborných a zemědělských) 240 K, suplujícím profesorům 192 K.

(Změna §§ 9 a 11 zákona ze dne 19. září 1898, č. 173 ř. z.)

§ 16.

Platnost § 4 zákona ze dne 19. září 1898, č. 173 ř. z., a §§ 9 10 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., o učitelích katolického náboženství na školách středních se zrušuje.

§ 17.

Učitelé na státních školách cvičných kladou se co do příjmů a postupu na roveň učitelům na školách obecných a občanských se stejnou zkouškou způsobilosti, přiznává se jim však služební přírůstek ročních 1200 K, po desítileté službě na cvičné škole 1800 K, a započítává se učitelům na cvičné škole definitivně ustanoveným do výslužného.

Výhody podle 1. odst. § 48 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z., definitivním cvičným učitelům před účinností tohoto zákona přiznané, zůstávají v platnosti. Pro budoucnost se však jeho platnost zrušuje.

(Změna §§ 6, 7, 8, 9 a 10 zákona ze dne 19. září 1898, č. 174 ř. z., §§ 14 a 17 zákona ze dne

24. února 1907, č. 55 ř. z., a §§ 41 a 48 zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 18.

Asistenti a konstruktéři vysokoškolské, ustanovení s plnou kvalifikací dle § 1 min. nař. ze dne 1. ledna 1897, č. 9 ř. z., mají remuneraci, která se rovná nejnižšímu platovému stupni státních úředníků X. hodn. třídy a zvyšuje se o 400 K po druhém, o 500 K po čtvrtém a vždy o 600 K po šestém a osmém roce služebním, a místnímu přírůstku, který se vyměřuje dle celkové výše částek shora uvedených.

(Změna § 1 zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 198 Sb. z. a nař.)

Článek VIII.

Ustanovení § 10 zákona ze dne 21. července 1871, č. 77 ř. z., o zřízení a působnosti horních úřadů, doplňuje se takto: „Horničtí elévové, kteří s úspěchem vykonali předepsaná studia právnická a montanistická, zařadují se při svém jmenování úředníky ihned do IX. hodnostní třídy jako horní komisaři.“

Článek IX.

§ 1.

Po dobu mimořádných poměrů, způsobených válkou, vypláceti se bude státním zaměstnancům:

A. Měsíční drahotní přírůstek, nařízením vlády republiky Československé ze dne 23. června 1919, č. 348 Sb. z. a nař., do konce prosince 1919 povolený, dle těchto zásad v této výměře:

1. Státním úředníkům a státním učitelům, zařazeným do hodnostních tříd:

Při ročním služném: Roční přírůstek v korunách:

od	až včetně	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
16.308 K	20.508 K	1476	3720	4224	4728	5220	5724	6228	6720

od	až výlučně	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
12.108 K	16.308 K	1236	2880	3384	3838	4380	4884	5388	5880
9.408 „	12.108 „	1560	3096	3600	4104	4596	5100	5604	6096
7.308 „	9.408 „	1920	3348	3852	4356	4848	5352	5856	6348
5.808 „	7.308 „	1896	2796	3204	3600	3996	4404	4800	5196
4.608 „	5.808 „	1632	2220	2628	3024	3420	3828	4224	4620
3.708 „	4.608 „	1296	1896	2304	2700	3096	3504	3900	4296
2.808 „	3.708 „	900	1500	1908	2304	2700	3108	3504	3900

2. Čekatelům na místa úřednická, t. j. praktikantům dle zákona z 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (čl. II.), jakož i právními praktikantům, konajícími přípravnou službu soudcovskou, a auskultantům

ročně:

v	I. třídě		900 K,
"	II. "		1176 "
"	III. "		1584 "
"	IV. "		1980 "
"	V. "		2376 "
"	VI. "		2784 "
"	VII. "		3180 "
"	VIII. "		3576 "

Čekatelé na místa úřednická a auskultanti, kteří podle čl. V., §§ 1 a 2, a čl. VI. tohoto zákona dosáhnou plných požitků nejnižší hodnotní třídy své skupiny, obdrží přídavek odpovídající těmto požitkům.

3. a) Podúředníkům a sluhům dle zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (čl. IV.), dále mužstvu bezpečnostní stráže (uniformované bezpečnostní stráže, civilní policejní stráže, policejním agentům) a finanční strážci, jakož i vrchním dozorcům a dozorcům vězňů, konečně kancelářským oficiantům a oficiantkám,

b) kancelářským pomocníkům a pomocnicím a plně zaměstnaným výpomocným sluhům,

pod a) jmenovaným zřízencům však pouze, činí-li roční služné méně než 3500 K ročně:

v	I. třídě		900 K,
"	II. "		1176 "
"	III. "		1476 "
"	IV. "		1776 "
"	V. "		2076 "
"	VI. "		2376 "
"	VII. "		2676 "
"	VIII. "		2976 "

Při ročním služném alespoň 3500 K činí přídavek pro zřízence pod a) uvedené ročně:

v	I. třídě		1008 K,
"	II. "		1368 "
"	III. "		1668 "
"	IV. "		1968 "
"	V. "		2268 "
"	VI. "		2568 "
"	VII. "		2868 "
"	VIII. "		3168 "

Při ročním služném alespoň 4000 K činí přídavek pro zřízence pod a) uvedené ročně:

v	I. třídě		1200 K,
"	II. "		1560 "
"	III. "		1860 "
"	IV. "		2160 "
"	V. "		2460 "
"	VI. "		2760 "
"	VII. "		3060 "
"	VIII. "		3360 "

B. Mimořádné (čtvrtletní) výpomoci ve výměře zákonem ze dne 15. května 1919, č. 259 Sb. z. a nař., pro květen 1919 stanovené, s obměnou stupnice služného podle odstavce A, č. 1, počínaje 1. listopadem 1919. Pro měsíc srpen 1919 vyplátí se dodatečně druhá polovice mimořádných přídavků.

C. Ustanovení § 1 nařízení z 11. září 1918, č. 333 ř. z., o převzetí daní, služebních tax, kolového poplatku z kvitancí a pensijních příspěvků, zůstává až na další v platnosti.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby mimořádné přídavky v § 1 uvedené ve vhodné době dle drahotných poměrů snížila, po případě zrušila, jakož i opětné placení daní, služebních tax, kolového poplatku z kvitancí a pensijních příspěvků nařídila.

Článek X.

V důsledku tohoto zákona upraví se poměry a požitky veškerých ostatních zaměstnanců ve státních úřadech, v podnicích a fondech státem spravovaných, kteří nespádají pod zákon ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatika), podle zásad, na nichž je vybudován tento zákon.

Článek XI.

Zda a do jaké míry mají býti výhod tohoto zákona účastní zaměstnanci, o jejich převzetí do služeb republiky Československé nebylo rozhodnuto, upraví se zvláštním zákonem.

Článek XII.

Vládě se ukládá, aby až do jednotné úpravy poměrů státních zaměstnanců systému uherského na Slovensku s poměry státních zaměstnanců v Čechách, na Moravě a ve Slezsku vyrovnala dosavadní služební požitky zaměstnanců systému uherského dle zásad tohoto zákona.

Při přeřazení státních zaměstnanců, převzatých z Čech, Moravy a ze Slezska do stavu státních úředníků na Slovensku, může ústřední úřad povolit ve smyslu § 50, odst. 3., a § 51, odst. 6. služební pragmatiky započtení určité doby pro postup do

vyšších stupňů platových aneb do platů vyšších hodnotních tříd.

Článek XIII.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

Článek XIV.

Provedením zákona pověřují se veškerá ministerstva.

Vláda se zmocňuje, aby opatřila úvěr potřebný ku krytí nákladu, vyplývajícího z tohoto zákona do konce roku 1919.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Švehla v. r.

Sonntag v. r.

Habrman v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Hampl v. r.

Prášek v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Houdek v. r.

Staněk v. r.

Čís. 542.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. října 1919,

kterým se zrušuje vládní nařízení ze dne 10. června 1919, č. 314 Sb. z. a n., o požadování a soupisu pohonných prostředků automobilních.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, čis. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII z r. 1912 a L z r. 1914, nařizuje se takto:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. června 1919, čis. 314 Sb. z. a n., o požadování a soupisu pohonných prostředků automobilních, se zrušuje.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Provést toto nařízení ukládá se ministru Národní obrany v dohodě s ministrem veřejných prací.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Švehla v. r.

Sonntag v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Staněk v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Klofáč v. r.

Habrman v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampl v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Čís. 543.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. října 1919

o obchodu s brambory k sázení.

Podle § 4 nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. září 1919, čis. 504 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Při sadbových bramborech rozeznávají se 3 skupiny, a to:

- a) původní ušlechtělá sadba (originální sadba),
- b) přesázená sadba z původní ušlechtělé a osvědčené, odrůdově čisté krajové odrůdy,
- c) obyčejná sadba.

§ 2.

Hospodaření s bramborovou sadbou přísluší zásadně ministerstvu zemědělství. Uznaná původní, ušlechtělá sadba může býti prodávána z volné ruky, avšak vždy jen jménem státního obilního ústavu a těmi šlechtiteli, jimž takováto sadba příslušnými uznávacími komisemi byla uznána. Každý prodej uznané původní ušlechtělé sadby musí býti ohlášen nejdéle do 3 dnů příslušnému obilnímu ústavu.

Výkup a prodej sadby skupin b), c) § 1 provádí státní obilní ústav dle zásad ministerstvem zemědělství stanovených. Přidělováním sadby skupiny b) může pověřiti ministerstvo zemědělství hlavní zemědělské korporace.

§ 3.

Železnice nebo paroplavební podniky smejí přijímati zásilky sadby bramborové pouze tehdy, je-li připojeno k dopravním listinám pro každou zásilku dopravní osvědčení. Též doprava sadby bramborové po nápravě (povozem) jest přípustna jen tehdy, je-li každý jednotlivý povoz kryt dopravním osvědčením.

Vyhotovovati dopravní osvědčení může jen státní obilní ústav.

§ 4.

Pod a), b) § 1 uvedené skupiny bramborové sadby podléhají uznávacímu řízení, zavedenému nařízením vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 360 Sb. z. a n., dle zásad zvlášť vyhlášených.

§ 5.

Za uznanou sadbu bramborovou může přestítel požadovati ku přejímacím cenám stanoveným příslušnými nařízeními vlády republiky Československé ještě následující příplatky za 100 kg, při čemž se podotýká, že u rohlíčků a raných bramborů, které dle věrohodného potvrzení přicházejí do konsumu pravidelně do 20. července, platí za přejímací cenu obnos K 150— za 100 kg: